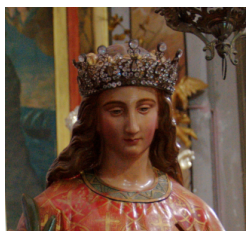

Sv. Júlia, panna a mučenica

22. mája 2022 ✙ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Vandalský kráľ Genserich, ariánsky bludár, prenasledoval sv. Cirkev. Celé rímske okolie obrátil na púšť svojimi hordami, štrnásť dní drancoval samotné

mesto, všetky bohatstvá si pobral a len na prosbu sv. Leva ho nezničil. I samotnej cisárovnej Eudoxii, ktorá ho na pomoc povolala, odňal všetky klenoty, i jej dve dcéry a mnoho tisíc Rimanov odviekol do zajatia. Celé Taliansko spustošil; odtiaľ tiahol do Španielska, znivočil aj tú krásnu zem, boril chrámy, prenasledoval kresťanov, naplnil podpálené mestá a dediny mŕtvolami. Preplavil sa potom do Afriky a obľahol mesto Kartágo, ktoré roku 439 dobyl.

Jeho barbarské vojsko drancovalo mnoho dní, poškrvnilo chrámy, mučilo kresťanských mešťanov, najmä kňazov, zajalo všetky vznešenejšie ženy a predávalo ich na trhoch do otroctva. Medzi tými nešťastnými ženami, ktoré postihol smutný osud otroctva, bola aj krásna panna, menom Júlia. Jej vznešení rodičia vykrvácali pod mečom divochov; poklady ich vzaté, ona zajatá, na trh odvedená, aby tam ako otrokyňa bola predaná.

Zdroj: wikimedia commons

Sýrsky pohanský kupec Eusébius ju kúpil za vysokú cenu a odviezol k sebe domov. Jej osud bol hrozný. Nemala nikoho, kto by ju bol vykúpil, alebo aspoň utešil. V rodičovskom dome žila táto mladá a útla panna vo všetkej hojnosti, teraz bola chudobná a k tomu ešte otrokyňa pohana, ktorému musela slúžiť a ktorý s ňou mohol podľa ľúbosti nakladať. Aký krutý bol jej stav!

Avšak láska jej ku Ježišovi, sila, ktorú čerpala z modlitby, uľahčovali jej jarmo otroctva. Svoje povinnosti konala usilovne a šikovne. Druhé otrokyne a otroci si ju vážili. Eusébius odovzdal jej vedenie celého domu, lebo poznal jej zručnosť vo všetkom, vernosť a poslušnosť Bola. Obklopená pohanmi, musela mnoho trpieť, mnoho pokúšania vystáť. Všetko však znášala z lásky k svojmu Spasiteľovi. Keď bola sama, pokľakla, v rukách držala krížik, modlila sa a rozjímal. A ku blahoslavenej Panne utiekala sa o pomoc. Eusébius jej neprekážal v pobožnosti, lebo si ju vážil.

Po niekoľkých rokoch sa vydal Eusébius na cestu do cudzích zemí. Vzal so sebou Júliu a ďalších otrokov. Po dlhšej plavbe sa zastavil na ostrove Korzika pri meste Casto a vystúpil z lode. Obyvatelia boli pohania a konali práve veľkú slávnosť svojim bohom. Eusébius išiel aj so svojimi pohanskými otrokmi do chrámu, aby aj on bohom obetoval. Keď sa pohania oddali uvoľnenej radosti, jedli, pili, spievali a tancovali, Júlia padla na kolená, zdvihla oči i ruky k nebu a prinášala čistú obeť svojej modlitby živému Bohu; a plakala nad pohanskou zaslepenosťou.

Videli to niektorí sluhovia miestodržiteľa a oznámili mu to. Miestodržiteľ ostrova, Félix sa spýtal Eusébia: *«Prečo to dovoľuješ, aby jedna z tvojich otrokýň klaňala sa kresťanskému Bohu a našim sa rúhala?»* Eusebius odpovedal: *«Niet moci, ktorá by ju mohla od tej viery odviesť. Ona je však verná, žije poctivo a môj dom poriadne riadi. Dosť som jej dohovárал, všetko márne; nechaj som ju teda.»* *«To nie je dobre,»* odvetil Félix, *«alebo ju predaj, alebo ju donúť, aby bohom obetovala.»* *«Od viery ju neviem odvrátiť, ale mám ju veľmi rád a preto ju nepredám.»* *«Keď ju nechceš predáť,»* hovoril zlostný pohan, *«vyber si za ňu štyri z mojich otrokýň.»* Eusebius mu odpovedal, že radšej utratí celý svoj majetok, ako by ju mal pustiť.

Prefikáný pohan Félix zavola k sebe večer Eusébia na hostinu a opil ho. Keď zaspal, dal Félix Júliu z lode doviešť k sebe.

«Počul som o tebe mnoho chvály,» hovoril k nej lichotivo, *«a súcitím s tvojím osudom. Tvoj mladý vek a rod, z ktorého pochádzaš, zasluhujú väčšie šťastie. Nebudeš otrokyňou, ale budeš požívať radosti, keď prijmeš moju radu a obetuješ nesmrteľným bohom.»* Júlia odpovedala: *«Ja som slobodná, kým ostanem verná svojej viere; netúžim na tomto svete po iných radoostiach, ako pravého Boha milovať a Jemu slúžiť vo svojom srdci. Modlami tvojimi pohrdam, ako kresťanka ich nenávidím a som pripravená umrieť za svoju vieru!»* Miestodržiteľ rozzúrený tak uderil zbožnú pannu po tvári, že jej krv tiekla z úst.

Ona si len povzdychla: *«Môj Bože a Vykupiteľ! I Ty si bol do tváre bitý za nás hriešnych. Ako som si to zaslúžila, že som Tvojej potupy účastná?»* Nato rozzúrený pohan dal jej útle telo na škripec natiahnuť, vlasy jej trhať a palicami ju biť. A Júlia v mukách volala k Bohu: *«Ó ja šťastná, akože mám Bohu a Spasiteľovi svojmu ďakovať za toto veľké milosrdenstvo, ktoré mi preukázal? Ako mne vlasy vytrhali, tak Teba, Ježišu, trním korunovali; ako moje telo palicami bijú, tak Teba bičovali. Ako mňa obsypajú hanou a potupou, tak aj Teba potupovali a hanili. Sláva Tebe, všemohúci Bože, ktorý mi udeľuješ túto milosť, aby som pre Tvoju česť trpela!*

Ukrutný pohan opäť zvolal: *«Obetuj bohom, a všetka hanba z teba spadne!»* «Nikdy,» odpovedala mučenica, *«ma k tomu neprinútiš, hoc by som musela aj na kríži umrieť, ako môj drahý Spasiteľ!»* «Dobre,» kričal Felix na katov; *«pribite jej ruky a nohy na kríž!»* Keď zazrela Júlia kríž, zvolala: *«Ó Ježišu, naplň ma milosťou svojou! Nedúfala som, že ma uznáš za hodnú, aby som, ako Ty, na dreve kríža umrela.»* A keď ju na kríž pribíjali, modlila sa: *«Ó môj Bože, prijmi milostivo obeť môjho života. Zmiluj sa nad týmito zaslepenými ľuďmi, odpusť im moju smrť, a osviet ich svetlom Ducha Svätého!»* Sotva zdvihli kríž, povolal Boh jej čistú dušu k sebe.

Zdroj: wikimedia commons

A zdivený miestodržiteľ Félix aj so svojimi sluhami sa triasol strachom, keď uvidel, že biela holubica sadla na jej hlavu, a zutekal, aby sa skryl. Eusébius prebral sa zo sna a keď počul, čo sa stalo, plakal horko nad jej umučením. To sa stalo dňa 22. mája roku 439.

Dozvedeli sa o tom Božím zjavení aj mnísi na ostrove Gorgona, a prišli na svojich člnoch, sňali telo sv. mučenice z kríža a doniesli ho za pomoci mníchov z malého ostrova Caprera do svojho kláštora, kde až do roku 763 bolo pochované. Longobardský kráľ Dezider dal pozostatky sv. Júlie na žiadosť svojej manželky preniesť do mesta Brescia a v kláštore, v ktorom jeho dcéra Angelberga bola predstavenou, pochovať. Neskôr bol v tomto meste kostol k jej úcte postavený a jej ostatky na hlavnom oltári uložené, kde sa až dodnes nachádzajú. Na ostrove Korzika, a síce na tom mieste, kde sv. Júlia bola ukrižovaná, stali sa mnohé divy, a dodnes tam stojí nad studničkou kaplnka, zasvätená sv. Júlii. Sv. Júlia vyobrazuje sa ako útlá panna s krížom v ruke.

Poučenie

Sv. Júlia poznala vo svojom otroctve údel svojho života a prosila dobrotivého Boha, aby jej ráčil dať Svoju milosť, aby ho použila ako prostriedok k dosiahnutiu spásy. Dokázala tým svätú múdrosť. Aj ty, kresťan, nadobudni túto múdrosť. Aj ty sa ponáhľaj s cnosťou tohto života za týmto cieľom, ku ktorému všetky tvoje činy majú smerovať, ktorý je tvojím najväčším pokladom. Cieľ tento je – najláskavejší Boh. Aby si sa k Nemu

dostal, používaj najistejšie prostriedky, ako sv. Júlia.

Prostriedky, vedúce k tomuto cieľu, sú: pevná a stála viera, zachovávanie Božích a cirkevných príkazov, užívanie sv. sviatostí, najmä sviatosti pokánia a oltárnej, cvičenie sa v cnostiach a dobrých skutkoch.

Kresťanská múdrosť aj to požaduje od teba, kresťan, aby si obetoval svoj malý poklad, aby si ten najväčší dosiahol. Sv. Júlia obetovala svoj pozemský život rada, aby večný život dosiahla. Aj ty odopri svojmu telu svetské radosti na zemi, aby si vo večnosti telo i dušu svoju šťastnou učinil.

Modlitba

Ó Pane, ktorý si blahoslavenú pannu a mučenicu Júliu milosťou poznačil, že sa stala v smrti Tebe podobnou, popraj nám na jej príhovor, aby sme boli účastní zásluh Tvojej smrti, ktorú si na kríži podstúpil, a verne vytrvali vo vyznaní viery Tvojej, ktorý žiješ a kraluješ s Bohom Otcom v jednote s Duchom Svätým na veky vekov. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-julia-panna-a-mucenica/>